

Wystawa poświęcona historii Raczyńskich

Ekspozycja składa się z 9 plansz pokazujących kluczowe aspekty z działalności prezydenta Edwarda Raczyńskiego oraz jego drugiej małżonki Cecylii. Począwszy od genealogii rodu Raczyńskich, poprzez scharakteryzowanie jego bogatej zawodowej ścieżki dyplomatycznej, politycznej, do czasów pełnienia funkcji prezydenta Rzeczypospolitej na uchodźstwie.

- Należy wspomnieć że, w tym roku obchodzimy 30. rocznicę śmierci prezydenta Edwarda Raczyńskiego człowieka niezwykle i bardzo oddanego swojej służbie. Jak stwierdził prof. Rafał Habielski (historyk)- Edward Raczyński był [...] on wzorem polityka, bo był człowiekiem, który nigdy nie był związany z żadną opcją partyjną. Obcy jakimkolwiek ideologiom, rozumiał politykę i zaświadczał swoją biografią, że polityka to służenie państwu – mówią pracownicy muzeum.

Wystawę poświęconą Edwardowi i Cecylii Raczyńskim można oglądać w zamku królewskim w Piotrkowie Trybunalskim (obecnie siedzibie muzeum) w miesiącach kwiecień- maj.

Kwiecień był miesiącem symbolicznym w życiu Edwarda Raczyńskiego to w kwietniu 1943 r. wystosował on notę do ambasadora ZSRR Aleksandra Bogomołowa, domagająca się „szczegółowych i dokładnych” informacji o losach zaginionych polskich oficerów – jeńców wojennych z Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa: „Tylko fakty niezbite stanowić mogą w słusznie poruszonej do głębi opinii polskiej i świata przeciwwagę dla tak obfitych i szczegółowych twierdzeń niemieckich o odnalezieniu wielu tysięcy zwłok oficerów polskich pomordowanych pod Smoleńskiem wiosną 1940 r.”.

Urodzony 19 grudnia 1891 r. w Zakopanem Edward Raczyński pochodził z rodziny arystokratycznej. Otrzymał bardzo staranne wychowanie i wykształcenie. Odbył studia prawnicze w Lipsku, doktoryzował się na Uniwersytecie Jagiellońskim, uczył się też w Londyńskiej Szkole Nauk Politycznych. Wstąpił do służby dyplomatycznej. Po zakończeniu I wojny światowej i odzyskaniu przez Polskę niepodległości Edward Raczyński w 1919 r. rozpoczął pracę w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Pracował na placówkach dyplomatycznych w Kopenhadze i Genewie. Od 1932 r. reprezentował Polskę jako delegat przy Lidze Narodów, była to pierwsza wielka funkcja Raczyńskiego bardzo ważna dla Polski. W 1934 r. Edward Raczyński objął stanowisko ambasadora Rzeczypospolitej w Wielkiej Brytanii. Ówczesne Ministerstwo Spraw Zagranicznych kreowało politykę zbliżenia do Wielkiej Brytanii. W sierpniu 1939 r. Edward Raczyński w imieniu rządu polskiego podpisał polsko-brytyjski układ sojuszniczy. Zadania i sama rola Raczyńskiego jako ambasadora była niesłychanie ważna. Edward Raczyński stanowił łącznik między polityką polską a brytyjską jeszcze, kiedy rząd był we Francji. Przez cały okres wojny Edward Raczyński był ambasadorem przy rządzie Wielkiej Brytanii. Ufał on dyplomatycznym zapewnieniom polskich sojuszników: Francji i Anglii. W sierpniu 1944 r., gdy osamotniona Warszawa toczyła heroiczny bój z wrogiem, Edward Raczyński podejmował usilne działania, by skłonić aliantów do przyścia walczącej stolicy z pomocą. Stanowisko ambasadora RP w Londynie Edward Raczyński piastował do 5 lipca 1945 r., kiedy to rządy Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych cofnęły uznanie rządowi RP na uchodźstwie. Po zakończeniu II wojny światowej E. Raczyński pozostał w Wielkiej Brytanii. Jako aktywny polityk emigracyjny starał się wykorzystując swoje możliwości oraz przyjaźnie polityczne, akcentować sprawę polską cały czas i podtrzymywać zainteresowanie kwestiami polskimi wśród państw zachodnich.

W dniu 8 kwietnia 1979 r., Edward Raczyński objął urząd prezydenta RP na uchodźstwie. Był już wówczas człowiekiem sędziwym lecz pozostawał w świetnej formie fizycznej oraz umysłowej. Tą

funkcję sprawował do 1986 r. Urząd złożył w wieku 95 lat. Edward Raczyński był zarówno najstarszym, jak i najdłużej żyjącym prezydentem RP. Poza sferą polityczną zajmował się szeregiem działań natury społecznej, był wykładowcą, prezesem Instytutu Historycznego im. gen. Sikorskiego w Londynie. Założył Fundację im. Raczyńskich w Poznaniu, wszystkie skarby rodowe przekazał państwu polskiemu, razem z pałacem i parkiem w Rogalinie. Edward Raczyński zmarł w Londynie w dniu 30 lipca 1993 r., w wieku 102 lat. Spoczął w rodzinnym Rogalinie pochowany w mauzoleum rodowym Raczyńskich.

Wystawę poświęconą Edwardowi i Cecylii Raczyńskim można oglądać w zamku królewskim w Piotrkowie Trybunalskim (obecnie siedzibie muzeum) w miesiącach kwiecień- maj 2023 r.

Kwiecień był miesiącem symbolicznym w życiu Edwarda Raczyńskiego to w kwietniu 1943 r. wystosował on notę do ambasadora ZSRR Aleksandra Bogomołowa, domagająca się „szczegółowych i dokładnych” informacji o losach zaginionych polskich oficerów - jeńców wojennych z Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa: „Tylko fakty niezbite stanowić mogą w słusznie poruszonej do głębi opinii polskiej i świata przeciwwagę dla tak obfitych i szczegółowych twierdzeń niemieckich o odnalezieniu wielu tysięcy zwłok oficerów polskich pomordowanych pod Smoleńskiem wiosną 1940 r.”.